

og den enkelte pensionsopparer får mulighed for at vælge mellem flere puljer med forskellig investeringspolitisk profil. Arbejdsmarkedets parter, medlemmerne og pensionsinstitutterne har således inden for de eksisterende rammer en række muligheder for selv at fremme åbenhed og indflydelse, som i dag dog kun er udnyttet i et vist omfang.

Regeringens og Folketingets opgave er at sikre størst mulig åbenhed og gennemsækelighed vedrørende pensionsmidlernes forvaltning. Det er således væsentligt, at der er information, åbenhed og debat om pensionsordningernes indhold og effektivitet. Det har særlig betydning set i lyset af, at ordningernes obligatoriske karakter lægger nogle bånd på medlemmernes frihed og på konkurrencen på området. Det obligatoriske element indebærer jo, at det ikke er muligt for det enkelte medlem frivilligt at træde ind og ud af en ordning, og derfor er det nødvendigt, at der gennem demokrati og åbenhed etableres en række kontrolfunktioner for både den enkelte pensionsopparer og samfundet som helhed. Der skal være indsigt i de beslutninger, der træffes om anbringelse af de betydelige midler, pensionsinstitutterne råder over.

Pensionsinstitutterne og myndighederne har allerede gjort en indsats for at fremme åbenheden om pensionsinstitutternes investeringspolitik. Et vigtigt initiativ er udarbejdelse af nøgletal om bl.a. pensionsinstitutternes resultat- og omkostningsudvikling. Disse tal skal fremover indgå i pensionsinstitutternes regnskaber, og jeg ved, at Demokratiudvalgets arbejde har fremmet denne proces.

Regeringen mener imidlertid, at der kan gøres mere. I betænkningen fremhæves et pensionsmarkedsråd som et instrument til at skabe større indsigt, åbenhed og gennemsækelighed om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger. Regeringen finder, at et sådant råd vil være et velegnet instrument, og regeringen vil derfor tage initiativ til, at der nedsættes et pensionsmarkedsråd. Rådet skal bidrage til at holde gang i debatten og sikre fortsat fokus på pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger og arbejdsmarkedspensionernes udvikling.

Som det også er belyst i betænkningen, skal pensionsmarkedsrådet forestå udarbejdelsen af en årlig redegørelse om arbejdsmarkedspensionsområdet. Redegørelsen skal dække en bred vifte af temaer vedrørende arbejdsmarkedspensionsordningernes virke, bl.a. medlemsindfly-

delsen i de obligatoriske ordninger. Er der fremskridt at spore, eller er der status quo? Uanset udbredelsen af arbejdsmarkedspensionsordningerne vil der stadig være grupper, som står uden en supplerende pension. Desuden skal pensionsinstitutternes investeringspolitik kunne belyses yderligere – der skal selvfølgelig ikke gås ned i enkeltsager, der er tale om branchens generelle investeringspolitik – og med hensyn til konkurrenceforholdene kan rapporten indeholde en analyse af udviklingen i pensionsinstitutternes nøgletal, herunder resultat- og omkostningsudvikling.

Jeg ved godt, at branchen er skeptisk over for et pensionsmarkedsråd. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at rådet, som skal ledes af en uafhængig formand, skal sammensættes af repræsentanter for pensionsinstitutterne og arbejdsmarkedets parter samt uafhængige og sagkyndige medlemmer. Branchens synspunkter vil således blive inddraget, ligesom den brede sammensætning muliggør, at vi får en grundig debat om emnerne.

Pensionsmarkedsrådet skal have Finanstilsynet som sekretariat. Her har vi ekspertisen, og det er en løsning, som ikke kræver et nyt administrativt apparat. Sekretariatet i Finanstilsynet samarbejder med Forbrugerstyrelsen og Konkurrencerådet og kan desuden inddrage andre relevante offentlige myndigheder, og jeg vil gerne understrege, at forudsætningen for mere medlemsindsigt og mere medlemsindflydelse er relevant og gennemsækelig information, fortsat debat og fokus på forvaltningen af pensionsopparernes midler.

I modsætning til de aftalebaserede arbejdsmarkedspensioner er ATP og LD lovregulerede, og regeringen har derfor et særligt ansvar for åbenhed i disse institutter. Demokratiudvalget fik i henhold til kommissoriet til opgave at overveje modeller for at give medlemmerne i ATP og LD direkte adgang til at udpege repræsentanter til repræsentantskab og bestyrelse. Udvalget har drøftet sådanne modeller, men anbefaler ikke direkte valg til ATP og LD.

Regeringen kan heller ikke gå ind for direkte valg til de to institutter. ATP og LD omfatter henholdsvis 3,5 og 1,7 millioner medlemmer, og omkostningerne ved at etablere et afstemningsapparat vil derfor være betydelige. Det skal sammenholdes med, at mange medlemmer desuden har en pensionsopsparing af forholdsvis beskednen størrelse i de to institutioner. Den enkelte opparers indflydelse vil være beskednen